

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 24 januari 2008*

I mål C-294/06,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket) genom beslut av den 28 juni 2006, som inkom till domstolen den 30 juni 2006, i målet

The Queen, på begäran av

Ezgi Payir,

Burhan Akyuz,

Birol Ozturk

mot

Secretary of State for the Home Department,

meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna J.N. Cunha Rodrigues, J. Klučka, P. Lindh (referent) och A. Arabadjiev,

generaladvokat: J. Kokott,
justitiesekreterare: handläggaren C. Strömholm,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 26 april 2007,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Ezgi Payir, genom S. Cox, barrister, och R. Despicht, solicitor,

— Burhan Akyuz och Birol Ozturk, genom N. Rogers, barrister,

— Förenade kungarikets regering, genom C. Gibbs, i egenskap av ombud, biträdd av P. Saini, barrister,

— Tysklands regering, genom M. Lumma och C. Schulze-Bahr, båda i egenskap av ombud,

- Italiens regering, genom I.M. Braguglia, i egenskap av ombud, biträdd av W. Ferrante, avvocato dello Stato,
- Nederländernas regering, genom H.G. Sevenster och C. Wissels, båda i egenskap av ombud,
- Europeiska gemenskapernas kommission, genom G. Rozet och N. Yerrell, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 18 juli 2007 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- ¹ Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 6.1 i associeringsrådets beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen (nedan kallat beslut nr 1/80). Associeringsrådet inrättades genom avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilket undertecknades den 12 september 1963 i Ankara av Republiken Turkiet, å ena sidan, och av medlemsstaterna i EEG och gemenskapen, å andra sidan. Avtalet ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963 (EGT 217, 1964, s. 3685).

- 2 Begäran har framställts i två mål mellan Ezgi Payir och Secretary of State for the Home Department (nedan kallad Secretary of State) samt mellan Burhan Akyuz och Birol Ozturk, å ena sidan, och Secretary of State, å andra sidan, rörande den sistnämndas beslut att inte förlänga Ezgi Payirs, Burhan Akyuz och Birol Ozturks uppehållstillstånd.

Tillämpliga bestämmelser

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

- 3 I artikel 6.1 i beslut nr 1/80 föreskrivs följande:

”1. Med undantag för bestämmelserna i artikel 7 om familjemedlemmars rätt till anställning har en turkisk arbetstagare som tillhör den reguljära arbetsmarknaden i en medlemsstat

- rätt att efter ett års reguljär anställning i denna medlemsstat få sitt arbetstillstånd förnyat hos samme arbetsgivare om han har anställning,
- rätt att efter tre års reguljär anställning, med undantag för det företräde som skall ges arbetstagare från gemenskapens medlemsstater, i denna medlemsstat inom samma yrke anta ett erbjudande om anställning från valfri arbetsgivare som görs under normala förhållanden och som registrerats hos arbetsförmedlingen i denna medlemsstat,

- rätt att efter fyra års reguljär anställning i denna medlemsstat utöva valfri avlönad verksamhet.”

Den nationella lagstiftningen

- ⁴ De relevanta bestämmelserna avseende au pairer finns bland annat i paragraferna 88–93 i de föreskrifter om invandring som parlamentet i Förenade kungariket antog år 1994 (United Kingdom Immigration Rules, House of Commons Paper 395) (nedan kallade Immigration Rules). Nämnade paragrafer har följande lydelse:

”Definition av placeringen som ’au pair’

88. Vid tillämpningen av dessa bestämmelser avser en placering som ’au pair’ ett arrangemang varigenom en ung person

- a) kommer till Förenade kungariket för att lära sig det engelska språket, ...
- b) under en tid lever som en medlem av en engelsktalande familj med tillbörliga möjligheter att studera, och
- c) hjälper till i hemmet under maximalt 5 timmar per dag mot en skälig ersättning och med två lediga dagar per vecka.

Villkoren för inresetillstånd ['leave to enter'] för 'au pairer'

89. En person som i egenskap av au pair söker inresetillstånd till Förenade kungariket skall

- i) ha för avsikt att inresa i Förenade kungariket för att ta en sådan, redan arrangerad, placering som omfattas av definitionen i paragraf 88, ...
- ii) vara mellan 17 och 27 år gammal eller befinna sig inom detta åldersspann när vederbörande första gången beviljas inresetillstånd i egenskap av 'au pair', ...
- iii) vara ogift, ...
- iv) sakna anhöriga som är beroende av honom eller henne, ...
- v) vara medborgare i ett av följande länder: ... Turkiet, ...
- vi) inte ha för avsikt att stanna i Förenade kungariket som 'au pair' längre än 2 år, ...

vii) ha för avsikt att lämna Förenade kungariket efter att ha avslutat vistelsen som 'au pair', ...

viii) om denne tidigare har vistats i Förenade kungariket som 'au pair', inte söka uppehållstillstånd vars giltighet överstiger 2 år räknat från det att vederbörande beviljades sitt första uppehållstillstånd i denna egenskap, och

ix) kunna ordna uppehälle och husrum utan stöd av offentliga medel.

Inresetillstånd för 'au pairer'

90. En person som söker inresetillstånd till Förenade kungariket i egenskap av 'au pair' kan beviljas uppehållstillstånd för en period som inte överstiger 2 år på villkor att vederbörande inte tar någon annan anställning än den som 'au pair' och under förutsättning att Immigration Officer bedömer att alla villkor som anges i paragraf 89 är uppfyllda ...”.

⁵ Bestämmelserna om invandring avseende studerande finns bland annat i paragraferna 57–62 i Immigration Rules:

”Villkoren för inresetillstånd för studerande

57. En person som i egenskap av studerande söker inresetillstånd till Förenade kungariket skall

i) ha antagits för studier vid

- a) en institution för vidareutbildning eller högre utbildning som finansieras av offentliga medel eller [en av vissa godkända privata institutioner för vidareutbildning], ...

ii) kunna och ha för avsikt att följa antingen

- a) ett erkänt heltidsprogram vid en institution för vidareutbildning eller högre utbildning som finansieras av offentliga medel eller vid [vissa heltidsprogram], ...

...

iv) ha för avsikt att lämna Förenade kungariket efter avslutade studier, ...

v) inte ha för avsikt att bedriva näringsverksamhet eller ta anställning annat än på deltid eller i form av feriearbete, och då först efter samtycke från Secretary of State for Employment, och

- vi) kunna betala kostnaderna för sina studier och inkvartering samt för sitt uppehålle och för eventuella anhöriga som är beroende av honom eller henne utan att ta anställning, bedriva näringsverksamhet eller förlita sig på offentliga medel.

Inresetillstånd för studerande

58. En person som söker inresetillstånd till Förenade kungariket i egenskap av studerande kan beviljas uppehållstillstånd för en lämplig period som beräknas på grundval av studiernas längd och den berördas medel. Ett sådant beviljande är förenat med ett villkor som begränsar vederbörandes rätt att ta anställning ...”.

- 6 I paragraf 4 i kapitel 3 i bilaga A till Secretary of States invandringsdirektorats anvisningar (Immigrations Directorate's Instructions) föreskrivs följande:

”Studerande som är äldre än 16 år och som omfattas av villkoren i Code 2 (villkor som begränsar deras rätt att ta anställning) får ta deltidsarbete eller feriearbete utan tillstånd från den lokala arbetsförmedlingen ('local Jobcentre'). På samma sätt får de ta anställning inom ramen för universitetsstudier i vilka en arbetsperiod ingår eller genomgå praktiktjänstgöring utan arbetstillstånd [från de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket]. Studerande får inte arbeta mer än 20 timmar per vecka under terminstid ...”.

Twisterna vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 7 Twisterna rör Ezgi Payir, en ung kvinna som arbetar som au pair, samt studenterna Burhan Akyuz och Birol Ozturk.
- 8 När Ezgi Payir var 21 år gammal beviljades hon inresetillstånd till Förenade kungariket. I april år 2000 följdes nämnda tillstånd av ett uppehållstillstånd som gällde till och med april år 2002. Det sistnämnda tillståndet innehöll ett förbud mot att ta avlönad eller oavlönad anställning som något annat än som au pair.
- 9 Sedan inresan i Förenade kungariket har Ezgi Payir haft anställning som au pair, först i en familj och sedan mars år 2001 i en annan familj, för vilken hon arbetade 15 till 25 timmar per vecka. Som kompensation för sitt arbete erhöll Ezgi Payir mat och husrum samt 70 GBP (cirka 103 euro) per vecka.
- 10 I april år 2002, innan hennes uppehållstillstånd gick ut, ansökte Ezgi Payir hos Secretary of State om förlängt uppehållstillstånd i Förenade kungariket. Med hänvisning till artikel 6.1 i beslut nr 1/80 gjorde Ezgi Payir gällande att hon hade varit anställd av samma arbetsgivare under mer än ett år och att hon även i fortsättningen önskade vara anställd av denna arbetsgivare. Secretary of State avslog Ezgi Payirs ansökan i beslut av den 18 augusti 2004.
- 11 Ezgi Payir överklagade beslutet till High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), som biföll överklagandet. Secretary of States beslut upphävdes och High Court ålade nämnda myndighet att

förlänga uppehållstillståndets giltighetstid och ta bort det ursprungliga villkoret som begränsade Ezgi Payirs rätt att ta anställning. Upphållstillståndet förlängdes till den 2 augusti 2006. I oktober år 2005 fick Ezgi Payir anställning som butiksbiträde.

- ¹² Secretary of State överklagade High Courts avgörande med hänvisning till att artikel 6.1 i beslut nr 1/80 inte är tillämplig på au pairer.
- ¹³ I egenskap av studerande inreste Burhan Akyuz och Birol Ozturk i Förenade kungariket år 1999 respektive år 1997. De hade båda inresetillstånd. Senare erhöll de uppehållstillstånd. Enligt de sistnämnda tillstånden hade de berörda rätt att arbeta högst 20 timmar per vecka under terminstid.
- ¹⁴ Under studietiden arbetade de båda turkiska medborgarna deltid som servitörer på en restaurang. Deras arbetsgivare erbjöd dem förlängd anställning. I juli år 2003 respektive januari år 2004, innan de inrese- och uppehållstillstånd som hade utfärdats för de berörda i deras egenskap av studerande hade gått ut, ansökte Burhan Akyuz och Birol Ozturk hos Secretary of State om uppehållstillstånd på grundval av artikel 6.1 i beslut nr 1/80. Secretary of State avslog ansökningarna den 18 augusti 2004. De berörda överklagade avslagsbesluten till High Court, som biföll överklagandena. Secretary of State överklagade High Courts avgöranden med hänvisning till att artikel 6.1 i beslut nr 1/80 inte är tillämplig på studerande.
- ¹⁵ Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) tog upp dessa båda mål till prövning tillsammans med Ezgi Payirs mål.

- 16 Nämnda domstol konstaterade att de tre turkiska medborgarna enligt High Court skulle betraktas som arbetstagare i den mening som domstolen gett detta begrepp, bland annat i dom av den 26 november 1998 i mål C-1/97, Birden (REG 1998, s. I-7747), punkt 24.
- 17 Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) godtog High Courts bedömning, men ansåg att det likväl fanns skäl att beakta domstolens rättspraxis enligt vilken medlemsstaterna får införa system med ett socialt ändamål. Av detta följer att nämnda system, även om de inbegriper utövande av verksamhet som arbetstagare, inte nödvändigtvis resulterar i att de berörda integreras i medlemsstaternas reguljära arbetsmarknad.
- 18 Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) är osäker på om de berörda turkiska medborgarna med framgång kan åberopa bestämmelserna i artikel 6.1 i beslut nr 1/80. Under dessa omständigheter beslutade nämnda domstol att förklara målen vilande och att ställa följande frågor till EG-domstolen:

”1. I ett fall i vilket

- en turkisk medborgare beviljats uppehållstillstånd i Förenade kungariket för en period av två år för att arbeta som ’au pair’ enligt definitionen i Immigration Rules, ...
- den berörda enligt uppehållstillståndet haft rätt att ta anställning i denna egenskap, ...

- den berörda var kontinuerligt anställd i denna egenskap av samma arbetsgivare under mer än ett år under giltighetstiden för uppehållstillståndet, ...

- anställningen utgjorde faktisk och verklig ekonomisk verksamhet, och

- anställningen överensstämde med nationell lagstiftning om anställning och invandring,

utgjorde den turkiska medborgaren, under denna anställning, en arbetstagare i den mening som avses i artikel 6 i beslut nr 1/80?

tillhörde den turkiska medborgaren, under denna anställning, Förenade kungarikets reguljära arbetsmarknad i den mening som avses i denna bestämmelse?

2. I ett fall i vilket

- en turkisk medborgare beviljats uppehållstillstånd i Förenade kungariket enligt Immigration Rules för att studera i detta land, ...

- den berörda enligt uppehållstillståndet haft rätt att ta anställning oavsett syssla med en arbetstid under terminstid på högst 20 timmar per vecka, ...

- den berörda var kontinuerligt anställd av samma arbetsgivare under mer än ett år under giltighetstiden för uppehållstillståndet,

- anställningen utgjorde faktisk och verklig ekonomisk verksamhet, och

- anställningen överensstämde med nationell lagstiftning om anställning och invandring,

utgjorde den turkiska medborgaren, under denna anställning, en arbetstagare i den mening som avses i artikel 6 i beslut nr 1/80?

tillhörde den turkiska medborgaren, under denna anställning, Förenade kungarikets reguljära arbetsmarknad i den mening som avses i denna bestämmelse?"

Prövning av tolkningsfrågorna

Inledande anmärkningar

- 19 De frågor som ställts i de båda målen är identiska och rör au pairer och studerande.
- 20 Av frågorna framgår att den nationella domstolen i sak önskar få klarhet i huruvida den omständigheten att en turkisk medborgare har getts tillstånd att resa in i en medlemsstat i egenskap av au pair eller studerande innebär att nämnda medborgare inte kan anses vara en "arbetstagare" eller tillhöra medlemsstatens "reguljära arbetsmarknad" i den mening som avses i artikel 6.1 i beslut nr 1/80, vilket betyder att vederbörande inte med framgång kan åberopa denna bestämmelse för att få sitt arbetstillstånd förnyat och komma i åtnjutande av motsvarande uppehållsrätt.

Yttranden som har inkommit till domstolen

- 21 Ezgi Payir, Burhan Akyuz och Birol Ozturk samt Europeiska gemenskapernas kommission har gett uttryck för samma uppfattning. Turkiska medborgare som de berörda uppfyller villkoren för att betecknas som "arbetstagare" i den mening som

avses i artikel 6.1 i beslut nr 1/80. De har nämligen, under en annan persons ledning, utfört verkligt och faktiskt arbete med ett ekonomiskt värde mot ersättning.

- 22 Sådana turkiska medborgare tillhör den reguljära arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten. De har lagligen rest in i nämnda medlemsstat och har där, på samma sätt, fått tillträde till medlemsstatens arbetsmarknad. De har inte agerat bedrägligt för att få och utöva de arbeten som anförtrotts dem. Deras ställning på arbetsmarknaden är följaktligen stabil och säker.
- 23 Eftersom nämnda turkiska medborgare uppfyller villkoren i artikel 6.1 i beslut nr 1/80, kan de med framgång åberopa denna bestämmelse för att få sina arbetstillstånd förnyade och komma i åtnjutande av motsvarande uppehållsrätt. Det är varken nödvändigt eller relevant att undersöka Förenade kungarikets skäl för att bevilja de berörda inrese- och uppehållstillstånd, nämligen att ge unga personer möjlighet att resa in i landet endast i egenskap av au pairer eller studerande och uppehålla sig där under en begränsad tid.
- 24 Förenade kungarikets regering samt den tyska, den italienska och den nederländska regeringen har däremot gjort gällande att skälen för vistelsen i landet har betydelse. Artikel 6.1 i beslut nr 1/80 rör rätten till anställning för turkiska medborgare som har getts tillstånd att resa in i en medlemsstat i egenskap av arbetstagare. Turkiska medborgare som i likhet med Ezgi Payir, Burhan Akyuz och Birol Ozturk inte har rest in i Förenade kungariket i denna egenskap kan inte med framgång åberopa denna bestämmelse. Även om det arbete som utförs av dessa medborgare kunde betecknas som faktisk och verklig ekonomisk verksamhet, innebär detta följaktligen inte att de berörda har ställning som arbetstagare eller tillhör den reguljära arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

25 Om turkiska medborgare som har getts tillstånd att resa in i en medlemsstat i egenskap av au pairer eller studerande ansågs kunna åberopa bestämmelserna i artikel 6.1 i beslut nr 1/80, skulle detta få allvarliga konsekvenser. Det skulle nämligen för det första innebära att medlemsstaterna inte var fria att fastställa villkoren för turkiska medborgares inresa. Vidare skulle turkiska medborgare uppmuntras att kringgå nationell lagstiftning på så vis att det skulle ligga i deras intresse att ge sig ut för att vara studerande eller au pairer för att komma in på arbetsmarknaden i den medlemsstat som de rest in i. Slutligen skulle medlemsstaterna föranledas att skärpa bestämmelserna om inresa för turkiska studerande och au pairer, vilket skulle vara till nackdel för båda dessa grupper.

26 Den tyska och den nederländska regeringen har tillagt att ett likställande av den situation som studerande och au pairer som arbetar deltid befinner sig i och den situation som en ordinarie arbetstagare befinner sig i strider mot den infallsvinkel som gemenslagslagstiftaren anammat i rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärbete (EUT L 375, s. 12). Enligt nämnda regeringar görs nämligen en klar åtskillnad mellan studerande och arbetstagare i detta direktiv.

Domstolens svar

27 I syfte att besvara de ställda frågorna, såsom de omformulerats i punkt 20 i förevarande dom, erinrar domstolen om de tre villkor som ställs i artikel 6.1 i beslut nr 1/80.

- 28 Det första villkoret avser arbetstagarbegreppet. Enligt fast rättspraxis skall en turkisk medborgare för att uppfylla detta villkor utföra verkligt och faktiskt arbete, med undantag av arbete som utförs i så liten omfattning att det framstår som rent marginellt och underordnat. Det väsentliga kännetecknet för ett arbetsförhållande är att en person under en viss tid mot ersättning utför arbete åt en annan person under dennes ledning (se domen i det ovannämnda målet Birden, punkt 25 och där angiven rättspraxis).
- 29 Det andra villkoret avser tillhörigheten till den reguljära arbetsmarknaden. Domstolen har fastställt att detta uttryck omfattar samtliga arbetstagare som följer värdmedlemsstatens lagar och författningar och som därmed har rätt att utöva yrkesverksamhet i denna stat (se domen i det ovannämnda målet Birden, punkt 51).
- 30 Såsom ett tredje villkor anges i artikel 6.1 i beslut nr 1/80 en reguljär anställning, vilken förutsätter en stabil och säker ställning på arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten och därmed förekomsten av en oomtvistad rätt att uppehålla sig där (se dom av den 19 november 2002 i mål C-188/00, Kurz, REG 2002, s. I-10691, punkt 48).
- 31 Enligt beslutet om hänskjutande har såväl Ezgi Payir som Burhan Akyuz och Birol Ozturk utfört arbete som utgör faktisk och verklig ekonomisk verksamhet. Av handlingarna i målet framgår att de har arbetat under ledning av en arbetsgivare och uppburit ersättning för sitt arbete. Ezgi Payir har arbetat mellan 15 och 25 timmar per vecka. Burhan Akyuz och Birol Ozturk har arbetat högst 20 timmar per vecka.

Det har inte gjorts gällande att det arbete som utförs av de berörda är rent marginellt. Enligt den lämnade beskrivningen har således arbetena de kännetecken som krävs för att de som utför dem i princip skall kunna betecknas som "arbetstagare" i den mening som avses i artikel 6.1 i beslut nr 1/80.

- 32 Vad avser de båda andra villkoren har den nationella domstolen preciserat att såväl Ezgi Payir som Burhan Akyuz och Birol Ozturk har följt de nationella bestämmelserna om invandring och därmed lagligen rest in i Förenade kungariket. Nämda domstol har tillagt att de berörda anställningar inte bara överensstämmer med bestämmelserna om invandring utan också med arbetsrätten och, i synnerhet, att anställningarna överensstämmer med villkoren i deras tillstånd för inresa i landet. Det är klarlagt att de har en oomtvistad rätt att uppehålla sig där.
- 33 De anställningar som innehas av de tre turkiska medborgarna, såsom de har beskrivits av den nationella domstolen, uppfyller således också de ytterligare två villkor som anges i artikel 6.1 i beslut nr 1/80, nämligen tillhörighet till den reguljära arbetsmarknaden och förekomsten av en reguljär anställning.
- 34 Domstolen måste emellertid ta ställning till om det faktum att de turkiska medborgarna, vilkas verksamhet i övrigt uppfyller de tre villkor som avses i artikel 6.1, var studerande eller au pair innebär att de inte kan anses vara arbetstagare eller tillhöra den reguljära arbetsmarknaden i en medlemsstat i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 35 Det skall till att börja med understrykas att det sociala ändamål som eventuellt ligger bakom inresetillstånd för studerande och au pairer samt deras rätt att arbeta inte i sig leder till att deras arbete skall anses sakna reguljär karaktär. Följaktligen utgör

nämnda ändamål inte ett hinder för att de berörda skall kunna anses tillhöra den reguljära arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten. I punkt 51 i domen i det ovan nämnda målet Birden har domstolen fastställt att begreppet reguljär arbetsmarknad inte kan tolkas så, att det avser den allmänna arbetsmarknaden och, således, inte omfattar en särskild marknad med ett socialt mål som understöds av de offentliga myndigheterna.

³⁶ Det skall också erinras om att beslut nr 1/80 inte inkräktar på medlemsstaternas befogenhet att reglera vare sig turkiska medborgares inresa till deras område eller villkoren för deras första anställning utan enbart innebär en reglering, genom artikel 6, av situationen för de turkiska arbetstagare som redan är vederbörligen integrerade på värdmedlemsstatens arbetsmarknad (dom av den 30 september 1997 i mål C-98/96, Ertanir, REG 1997, s. I-5179, punkt 23).

³⁷ Enligt fast rättspraxis syftar artikel 6.1 i beslut nr 1/80 till att gradvis konsolidera turkiska arbetstagares förhållanden i värdmedlemsstaten (se bland annat dom av den 10 januari 2006 i mål C-230/03, Sedef, REG 2006, s. I-157, punkt 34).

³⁸ Denna bestämmelse gäller sålunda turkiska medborgare som är arbetstagare i värdmedlemsstaten utan att för den sakens skull kräva att de har rest in i gemenskapen i egenskap av arbetstagare. De kan ha förvärvat ställning som arbetstagare efter inresan i gemenskapen. I det ovan nämnda målet Birden var Mehmet Birden, som hade getts tillstånd att resa in i en medlemsstat, till att börja med arbetslös i denna medlemsstat innan han fick anställning. I det ovan nämnda målet Kurz hade den berörda turkiska medborgaren getts tillstånd att resa in i gemenskapen vid 15 års ålder, inte i egenskap av arbetstagare, utan för att utbilda sig till rörmokare.

39 Efter ett års arbete kan en turkisk medborgare, om vederbörande uppfyller villkoren i artikel 6.1 första strecksatsen i beslut nr 1/80, ansöka om förnyat arbetstillstånd hos samma arbetsgivare och om motsvarande uppehållstillstånd.

40 Vid prövningen av om de turkiska medborgarna uppfyller dessa villkor skall skälen för att bevilja de berörda inresa i den berörda medlemsstaten inte beaktas. Domstolen har nämligen vid upprepade tillfällen slagit fast att de rättigheter som turkiska arbetstagare tillerkänns i artikel 6.1 i beslut nr 1/80 i bestämmelsen inte görs avhängiga av några villkor rörande skälen till att de ursprungligen beviljats rätt till inresa, arbete och vistelse (se dom av den 30 september 1997 i mål C-36/96, *Günaydin*, REG 1997, s. I-5143, punkterna 51 och 52 samt där angiven rättspraxis). En turkisk medborgare kan enligt domstolen inte hindras från att göra gällande sina rättigheter enligt artikel 6.1 på den grunden att han sagt sig vilja återvända till sitt ursprungsland efter några år i värdmedlemsstaten. Undantag härifrån görs endast om den turkiska arbetstagaren har försökt att vilseleda de behöriga myndigheterna genom att ge felaktiga uppgifter om sin avsikt enbart i syfte att förmå de behöriga myndigheterna att på felaktiga grunder bevilja honom nödvändiga tillstånd (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet *Günaydin*, punkterna 54 och 60).

41 Såsom framgår av domen i det ovannämnda målet *Günaydin* utgör det faktum att nämnda turkiska medborgare tillåtit resa in i en medlemsstat för att studera där och att hans uppehållstillstånd först innehöll en bestämmelse om att han inte fick utöva avlönad verksamhet inte något hinder för vederbörande att åberopa bestämmelserna i artikel 6.1 i beslut nr 1/80, då han därefter lagligen har erhållit avlönad anställning och arbetat under minst ett år för samma arbetsgivare.

42 En eventuell tidsbegränsning av anställningsavtalet utgör inte heller ett hinder för att tillämpa artikel 6.1 i beslut nr 1/80. Domstolen har nämligen fastställt att om den omständigheten att anställningsförhållandet är tidsbegränsat i sig kunde medföra att en anställning som den berörda lagligen innehar inte skall anses vara reguljär, så skulle medlemsstaterna ha möjlighet att otillbörligen beröva migrerande turkiska arbetstagare, som tillåtits inresa till deras territorier och som där utan avbrott lagligen har utövat en reguljär ekonomisk verksamhet under minst ett år, de rättigheter som dessa kan göra gällande direkt med stöd av nämnda artikel 6.1 (se domen i det ovan nämnda målet *Birden*, punkt 64).

43 Vid fastställande av om en turkisk medborgare, som lagligen har rest in i en medlemsstat, efter att ha arbetat i nämnda medlemsstat under ett år, åtnjuter de rättigheter som föreskrivs i artikel 6.1 i beslut nr 1/80, skall det således göras en bedömning av huruvida den berörda uppfyller de objektiva villkoren i denna bestämmelse. Det är därvid varken nödvändigt att beakta skälen för det ursprungliga beslutet att bevilja den berörda inresa i nämnda medlemsstat eller de tidsbegränsningar som eventuellt gäller för dennes rätt att arbeta. Enligt fast rättspraxis har de nationella myndigheterna inte rätt att villkora eller begränsa tillämpningen av sådana rättigheter eftersom beslutet då riskerar att förlora sin ändamålsenliga verkan (se domarna i de ovannämnda målen *Günaydin*, punkterna 37–40 och 50, *Birden*, punkt 19, och *Kurz*, punkt 26, samt dom av den 21 oktober 2003 i de förenade målen *C-317/01* och *C-369/01*, *Abatay m.fl.*, REG 2003, s. I-12301, punkt 78, och i det ovannämnda målet *Sedef*, punkt 34).

44 I mål som dem vid den nationella domstolen utgör skälen för att bevilja turkiska medborgare inresetillstånd, det vill säga för att arbeta som au pair eller för att studera, följaktligen inte i sig hinder för de berörda att åberopa bestämmelserna i artikel 6.1 i beslut nr 1/80. Samma sak gäller för nämnda medborgares obligatoriska avsiktsförklaringar, enligt vilka de inte hade för avsikt att stanna i värdmedlemsstaten i mer än två år eller hade för avsikt att lämna landet när de hade slutfört sina studier, samt för tidsbegränsningarna av deras uppehållstillstånd.

45 Med hänsyn till att de villkor som domstolen har erinrat om i punkterna 27–30 i förevarande dom är uppfyllda och, särskilt, med hänsyn till att det har fastställts att de aktuella turkiska medborgarna utför verkligt arbete, saknar det relevans att nämnda personer inrester i egenskap av studerande för att studera eller i egenskap av au pair för att lära sig det språk som talas i värdmedlemsstaten. Om nämnda medborgare själva lyckas uppfylla de villkor som föreskrivs i de tre strecksatserna i artikel 6.1 i beslut nr 1/80, kan de inte fråntas de rättigheter som de successivt, i förhållande till hur länge de har utövat den avlönade verksamheten, ges i denna bestämmelse (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet *Günaydin*, punkt 37).

46 Under dessa omständigheter godtar domstolen inte det argument som anförts av de medlemsstater som avgett yttranden, nämligen att en studerande eller en au pair skulle kunna kringgå värdmedlemsstatens lagstiftning för att gradvis komma i åtnjutande av en obegränsad tillgång till denna medlemsstats arbetsmarknad. Ett kringgående av denna lagstiftning kan nämligen inte anses föreligga när de berörda endast utövar en rättighet som uttryckligen föreskrivs i beslut nr 1/80. Något annat gäller endast om de sistnämnda medelst vilseledande uppgifter har utverkat inresetillstånd till en medlemsstat genom att felaktigt uppge att de har för avsikt att studera eller arbeta som au pair. Då de berördas uppgifter om deras avsikter bekräftas genom faktiskt genomförda studier eller arbete som au pair, då de lagligen fått arbete i värdmedlemsstaten och då de uppfyller de villkor som ställs i artikel 6.1 i beslut nr 1/80, kan de däremot till fullo göra gällande de rättigheter som denna bestämmelse ger dem.

47 Slutligen har den tyska och den nederländska regeringen hänvisat till direktiv 2004/114. Av systematiken i detta direktiv har de dragit slutsatsen att gemenskapslagstiftaren önskade göra det möjligt för studerande att ta anställning och arbeta ett visst antal timmar utan att de för den sakens skull betraktas som avlönade arbetstagare och, följaktligen, utan att de härigenom ges tillträde till värdmedlemsstatens arbetsmarknad.

48 Detta direktiv är emellertid inte relevant. Enligt dess artikel 4.1 a skall direktivet nämligen inte påverka tillämpningen av förmånligare bestämmelser i bilaterala eller multilaterala avtal mellan gemenskapen eller gemenskapen och dess medlemsstater och ett eller flera tredjeländer. Det är därför, såsom generaladvokaten har angett i punkt 57 i sitt förslag till avgörande, inte möjligt att motivera en restriktiv tolkning av artikel 6.1 i beslut nr 1/80 med stöd av direktiv 2004/114 eller att tolka denna bestämmelse med utgångspunkt i nämnda direktiv.

49 Den ställda frågan skall följaktligen besvaras på följande sätt. Den omständigheten att en turkisk medborgare har getts tillstånd att resa in i en medlemsstat i egenskap av au pair eller studerande kan inte innebära att nämnda medborgare inte kan anses vara en "arbetstagare" eller tillhöra medlemsstatens "reguljära arbetsmarknad" i den mening som avses i artikel 6.1 i beslut nr 1/80. Denna omständighet kan följaktligen inte hindra nämnda medborgare från att med framgång åberopa denna bestämmelse för att få sitt arbetstillstånd förnyat och komma i åtnjutande av motsvarande uppehållsrätt.

Rättegångskostnader

50 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målen vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Den omständigheten att en turkisk medborgare har getts tillstånd att resa in i en medlemsstat i egenskap av au pair eller studerande kan inte innebära att nämnda medborgare inte kan anses vara en "arbetstagare" eller tillhöra medlemsstatens "reguljära arbetsmarknad" i den mening som avses i artikel 6.1 i associeringsrådets beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen. Denna omständighet kan följaktligen inte hindra nämnda medborgare från att med framgång åberopa denna bestämmelse för att få sitt arbetstillstånd förnyat och komma i åtnjutande av motsvarande uppehållsrätt.

Underskrifter